

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő: Felelős szerkesztő: Kiadja:
VÉSZI JÓZSEF. BRAUNSÁNDOR. A SZERKESZTŐSÉG.

Égész évre 28 k., (14), 1/2 évre 14 k., (7), 1/4 évre 7 k., (3,50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1,20 lrt).
Egyes szám Budapestén 8, vidéken 10 fillér.

Husz fillér.

Budapest, április 29.

(S.) Megint egy lépés azon az uton, amelyen *Darányi* Ignác tiszteletreméltó kiartással, energiával és okossággal halad a magyar társadalompolitika legnagyobb kérdésének, a mezei munkáskérdésnek megoldása felé. A magyar parasztság megmentésének kérdése ez, s egyúttal a magyar faj konzerválásának kérdése. Az alföldi földmunkások helyzetének, a mezei proletárság egzisztenciájának biztosítása ilyenformán nemcsak szociálpolitikai, nemcsak humanisztikus, hanem nemzeti cél is.

Helyes államférfiúi érzéssel fölmerte ezt *Darányi* mindjárt kormányralpése után, és kormányzásának legszebb alkotásai mindenkor azok maradnak, amelyekkel a mezőgazdasági legkéisebb egzisztenciáknak, a mezei munkásoknak és gazdasági cselédeknek a sorsát javította. Ezeknek az alkotásoknak közös vonásuk bölcs emberszeretet és politikai éleslátás mellett az eredeti magyar voltak, az, hogy semmiféle külföldi törvényt nem utánoznak, hanem ugyszólván a magyar földből nőttek ki; tisztára a mi speciális viszonyainkhoz alkalmazkodnak. Magyar a lelkük ezeknek a törvényeknek és így megtalálják könnyen az utat a magyar nép lelkéhez.

Ilyen színmagyar törvénynek készül az is, amelynek a tervezete most került nyilvánosságra: az „Országos Gazdasági Munkás- és Cseléd-Segélypénztár”-ról alkotandó törvény. Régi, nehéz problémája a munkásvédelemmel foglalkozó törvényhozásnak mindenütt a munkás betegségügyi intézményének a mezei munkásokra való kiterjesztése. Németországban, az állami munkásvédelem klasszikus

házájában hosszas habozás után is félve nyultak hozzá, míg végre Poroszország megcsinálta a kötelező munkásbiztosítást a mezőgazdasági alkalmazottakra nézve is, az ipari munkásbetegségügyi sablonjai szerint. Az eddigi eredmények nem nagyon biztatnak azzal, hogy ez az intézmény bevált. Ami természetesen is, mert az agrármunkások dolgát nem lehet az ipari munkásoknál használt kaptafára huzni. Még Németországban sem. Annál kevésbé lehetett erre gondolni minálunk. Nálunk először is az ipari munkások betegségügyi intézménye sem vált be annyira, hogy *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi miniszter, nagyon helyesen, egyik legsürgősebb feladatának jelölte meg a segítőpénztárak reformját, amely éppen most előkészítés alatt van. Azután meg a mi mezei munkásviszonyaink merőben különböznek minden más ország hasonló viszonyaitól; a magyar agrárszocializmus speciális magyar betegség, amely speciális magyar terapiát igényel.

A gyógyításnak ezt a magyar módját szerencsésen találja el ez a mostani tervezet is. Nem kötelezőleg, hanem fakultatív módon tervezi az országos segítőpénztár létesítését, amely nem lesz sem állami, sem községi, hanem országos jellegű, az állam és a földbirtokosok hozzájárulásából, s a munkások heti husz filléres befizetéseiből fenntartott intézmény. Tagja lehet minden mezei munkás, gazdasági cseléd, aki hajlandó és képes heti husz fillért fizetni, sőt valamennyire még azokról is gondoskodik, akiknek ez a heti husz fillér is sok. Ezzel a csekély befizetéssel szemben az intézmény biztosítja a munkásokat mindenféle baleset, betegség, öregség, rokkantság esetére és haláluk után gondoskodik a hátramaradott családtagok szükség megélhetéséről is. Persze, ez a husz fillér nem lesz

a főjövédalma a pénztárnak, mert első sorban az állam és a birtokosok hozzájárulása fogja fenntartani. A husz fillérek csak csekély részét fedezik majd az előrelátható kiadásoknak, de helyes mégis, hogy csak ennyit és hogy éppen ennyit kívánnak a munkásoktól a sok mindenféle kedvezmény fejében. Mert ez a husz fillér tipusú lett. Ezzel sarcolják most a népboldogítók a hiszékeny falusi népet a adnak érette neki maszlagot, amelytől elbődül. Az új intézmény, ha a tervezet megvalósul, nyugodt jövőt biztosít majd a husz fillérekért és egyúttal ellenmérge lesz a maszlagnak is, amely ekként lassan-lassan ki fog pusztulni.

Csak a legelső sorban érdekelt gazdaságadalomban legyen elég önzetlenség a megvalósításra és elég okosság annak a belátására, hogy ez az önzetlenség meghozza a maga dus jövédelmét. A birtokosnak a maga hozzájárulása még inkább megtérül, mint a munkásnak az ő heti husz fillérje. Erre az igazságra könnyen rájöhet a józan belátás.

Hegedüs Sándor tul a Dunán.

— Távirati tudósítás. —

Szombathely, április 29.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter fáradatlan kitartással folytatja tanulmányútját az ország különböző vidékeire létező ipari és kereskedelmi viszonyok megismerése céljából. A mai és holnap napot a Dunántul meglátogatásának szentelte, hogy megismerje a Rába vízi erejének felhasználásával létesített ikervári villamos telepet és az e telep által táplált különböző műveket. A miniszter tegnap este 10 órakor indult el Budapestről, *Ludwig* Gyula, a Magyar Államvasutak elnökigazgatója, *Banovits* Kálmán miniszteri tanácsos, *Vertessy* Kálmán osztálytanácsos és *Hollán* Sándor miniszteri titkár kíséreté-

REGÉNY.

ÚJ FÖLD

Írta: KNUT HAMSUN

(73)

— Persze. Azért voltam bátor... Én éppen azt állítom, hogy elsőrangú költők.

— Az Istenért; hát miért nem beszélnek már másról is? Ebben a társaságban van egy ember, aki nemrégiben nagyon sok pénzt vesztett a rozs üzletén. Nos ez nagy csapás, igen nagy. És az az ember nem roskad össze a veszteség sulya alatt s most újabb kivitelt kezd. Tudom, az alkalmazottai mondták, hogy azon fáradozik, hogy egy külföldi hajógyárt kátránnyal lásson el. És erről az emberről nem is beszélnek.

— Óh én megengedem, hogy nem igen értek a kereskedelemhez, — de...

— Nem az a baj, hogy nem ért, hanem az, hogy semmi szimpátiát nem érez iránta. Annyi rangbeli költő van itt, itt van *Ojen*, itt van *Paulsberg* és itt van *Irgensen*, hogy ne is említsek többet, ... Ez Norvégia ifjusága. Olykor találkozom velük az utcákon, úgy elsuhanok mellett, mint ahogy igazi költőknek el kell suhanniuk az olyan egyszerű ember mellett, mint aminő én vagyok. Duzzadnak az új eszméktől, illatosak a kölni viztől, szóval tökéletesek. Ha idejönnek a *Grandeba*, minden ember elhallgat, pszt! esend! A költők beszélnek! Mikor hazamennek, bizonyosan akkor is így van a dolog: esend! A költők dolgoznak! Az emberek már messziről megsüvegelik őket s az újságok abban a helyzetben vannak, hogy a nemzetnek

tudtára adhatják: *Paulsberg* költő ur, Hónetosba meg kirándulásra. Szóval...

Gregersen már nem bírta tovább, hisz ő maga írta a hónetosi kirándulásról szóló hirt. Kiabált.

— No maga pompásan tud szemtelenkedni. *Mintha* nem is tudna egyebet.

— Nem értem, hogy hogyan tud valaki így feldühödni — mondta *Milde*. *Paulsberg* is mondta, hogy hallgassuk türelemmel.

Szünet.

— Szóval az ifjú költők iránt mindenki megteszi a kötelességét. Most csak az a kérdés, hogy az ifjú költők megérdemlik-e ezt a nagy tiszteletet. Nem tudom. Elvégre én nem ismerem valamennyit s lehetséges, hogy a jobbakat nem ismerem. Hát van-e általában valaki, aki a többi árnyékba helyezi? Vagy mindegyik csak eszkimó költész? Le akarok számolni...

— Mondja csak atyafi — kezdte *Gregersen*.

— Mondom, mindjárt... Számoljunk. *Ojen* legutolsó költeménye kivételével majdnem valamennyit ismerem. Azt tartom, hogy valamennyi költemény egyformán jó, de egyik sem jobb.

— Nagyon szomorú volna, ha igaza volna — mondta az ügyvéd.

— Szomorú, nagyon szomorú.

— És nem lehet rajta segíteni.

— Nem, nem, nagyon helyes.

— Nem, nem, nagyon helyes. De nem szabad elfelednünk, hogy valamikor jogunk volt hozzá, hogy büszkén és nagy hangon beszéljünk.

Iróink nem olyan tehetségek, akiknek műveit olvasni kell, nemcsak lobogó tűzszlopok, uttörők — lefordítják őket német nyelvre. Ezt addig lehet folytatni, amíg végre rájönnek az emberek, de ha nagyobb értéket tulajdonítunk nekik, abból nagy baj lehet. Az ifjuság azt hiszi, hogy ő vezet, selyemben kérkedik, könyveket gyárt és a világot a *Grandeból* szemléli. E közben az ország politikai konfliktusokba keveredik és az újságok

kiabálnak, de a stórhing, az hazamegy. — Nos, mi van ebben? mondja az ifjuság — azért minden éppen olyan rendben van, mint volt azelőtt. Hát nincsenek-e uttörőink?

Végre *Gregersen* is megszólalt:

— Mondja csak atyafi, hogy is hívják magát — nem gondolja maga, hogy nagyon furesza szerepre vállalkozott mostanában? Maga nagyon naiv lélek. Ide betoppán köznék, az Isten jobban tudja, hogy miféle faluból érkezett, s azt hiszi, hogy az egész város a maga eszét bámulja, mikor beszél s azt hiszi, hogy az csupa új dolog, amit beszél. Pedig nem más a beszéde, mint az autoidakták fecsegése...

Erről eszembe jut egy történet, amely mindig eszembe jut, valahányszor magát látom. Tudja, a *Vinjéről* van szó benne, arról a *Vinjéről*, aki szintén autoidakta volt. Egyszer ez az ember meglátta, hogy a felvágott *Krumplin* egy gyűrű képződött. Falusi létére, bizonyosan fogja tudni, hogy tavasz táján rendszeren violaszínű ábra szokott keletkezni a burgonyában. *Vinjét* annyira meglepte ez a gyűrű, hogy menten nekiült és egész könyvet, értekezést írt róla. Aztán elvitte *Fearnleynek* ezt a könyvet, megkérte, hogy olvassa el, mert ez aztán a találmány. Hogy ez igen szép, mondta *Fearnley*, megoldotta a feladatot. De meg kell vallanom, hogy én előtt már egy pár évvel tudták a dolgot, még pedig olyképpen, hogy a régi egyiptomiak beszélgettek már róla... Kétezer éve lehet mindössze... Kétezer, haha! Mindig erre a történetre gondolok, valahányszor magával vagyok. Nem tehetek róla, ne vegye rossz néven.

Szünet.

— Nem, nem veszem rossz néven — felelt *Koldevin*. — De ha jól megértettem, hát egy véleményen vagyunk. Ön ugyanis ugyanazt tudja, amit én mondom és én tudok.

(Folytatása következik.)

szabályok egyik intézkedését és elfogadták a Pesti Vik-

A közös tanácskozás tárgyai voltak: a magyar malomegyesület

Az országos kertészeti egyesület ma délelőtt tartotta az évi

Liszt. (A Budapesti Napló tudósítójától.) A gabonapiac

Table with 5 columns and 4 rows showing market data.

Az árak 100 gkgint, zsákosól Budapesten szállítva.

Terpenzinolaj. (Kalmár Sándor cég jelentése.) Azonnali szállítása

Denaturált szesz. (Kalmár Sándor cég jelentése.) A hét első feleben

alatt az irányzat megszilárdult. Különösen későbbi szállítások

TÁVIRATOK.

Róma, április 29. Ferdinánd bolgár fejedelem Napolyból

Az amsterdami szedő-sztrájk. Amsterdam, április 29. Az itteni lapok vezető emberei

Parasztyülés Bécsben. Bécs, április 29. A városháza néposzarnokában megtartott

Napirend. Naptár. Hétfő, április 30. — Római katolikus: Szien. Katal.

Mezőgazdasági Múzeum zárva. Technológiai iparmúzeum nyitva délelőtt 12 óráig.

Szórakozó helyek. Allatkert nyitva egész nap. Somossy Mulató. Nagyszó-utca, Ma egész új szenációs műsor.

Dr. Budai féle Gyöngyvirág-Crème. Illustration of a woman with a mirror and decorative elements.

Kuhn Károly és Tsa Bécsben. Gyári raktár: I, Stephansplatz 6. J. Klans tollaikat.

LICHTWITZ E. és TSA cs. és kir. udvari szállítók. Likör-specialitásaikat: allas, barátlíkor, eckau 00, chartreuse, cacao

Titkos betegségek Dr. Fabinyi v. kórházi orvos, specialista sok ezer betegnél

Luser L. -féle Tourista-tapasz. Biztosan és gyorsan ható szesz-tyukszem, szemcsés és a talp

50 évi siker! Eszéki arckenőcs és eszéki SALVATOR-szappan. Valódi csakis a Salvator-Dienes J. C. győgtárából

KRÖNIKUS Viszketeg, mindenféle bőrmér, ótvár, bőrhámítás, test-, kéz-, lábáztatás ellen

Butor Egy kézpénzért, mint részletfizetésre leggyorsabbul a legreményesebb kivétel

Dr. Lengiel nyirfabalzsam. Már magában véve azon növényi nedv, a mely a nyirfából kifolyik

